

Mramorovej rám - Ryvolové, bratři

Kapitánu Kidovi

V podvečer vítr ulicemi vál
a šikmý proudy vod městem hnal
svý počasí vybral si obr král
když umírá aby mu vítr hrál

Leskne se asfalt kutálky marš hřmí
a kondukt zatáčí do hradební
na piedestalu trčí kámen král
sám na sebe se dívá jak si přál

Už neví že chtěl Jůlii dát řád
a slunce pro něj přestalo už hřát
ví jenom že je studenej a sám
a že ho čeká mramorovej rám

Šest koní sedmej vozka vosmej král
protokol rozehrává rituál
královna levým okem hází hák
a déšť se zatím v měkký hlíně vsák

Jde primátor co hrál s ním baccarat
jdou holky co je měl mít jen on rád
a holka co jde s břichem v průvodu
má k slzám asi spoustu důvodů

První za rakví ceremoniář
má battledres a zkormoucenou tvář
plechový prsa sametovej tác
a na něm zlatej svatej Bonifác

A déšť se leje dál a koně jdou
naposled hodil hrobník lopatou
pak zůstal stát jak mramorovej sloup
a po šedivým dešti vokem loup

Páter má spoustu řečí latinskejch
a jak to bejvá vprostřed věty kejch
svíčkový báby už začaly štkát
a déšť šlehá faráři pod ornát

Dva metry pod zem král jde v klidu spát
a nikdo se ho nemusí už bát
do dálky traumarš vítr zahání
a umíráček hranu vyzvání
Žil jako každej druhej člověk vobyčejnej král
měl za oknama kaktusy a po hospodách hrál
hrál na kytaru na banjo a k tomu zpíval
že na světě je bezvadně a upřímně se smál
Měl vošoupaný džíny a svetr vytahanej
a při pondělku po víkendu bejval ztahanej
to že měl lidi rád a nikdy nechtěl zůstat sám
tak nakonec mu připravili mramorovej rám

Zde je verze jak ji nahrál Kapitán Kid
Ten večer vítr ulicema vál
a šedý proudy vody městem hnal

svý počasí vybral si obr král
když umírá aby mu vítr hrál

Už neví že chtěl Jůlii dát rád
a slunce pro něj přestalo už hřát
ví jenom že je studenej a sám
a že ho čeká mramorovej rám
Žil jako každej jinej člověk obyčejnej král
měl za voknama kaktusy a po hospodách hrál
hrál na kytaru, na banjo a k tomu zpíval
že na světě je bezvadně a upřímně se smál
Měl prošoupaný džíny a svetr vytahanej
a při pondělku po víkendu bejval ztahanej
to že měl lidi rád a nechtěl nikdy zůstat sám
tak nakonec mu připravili mramorovej rám
Šest koní sedmej vozka vosmej král
protokol rozehrává rituál
královna levým vočkem hází hák
a déšť se zatím v mokrý hlíně vsák

Jde primátor co hrál s ním baccarat
jdou holky který směl jen on mít rád
ta malá co jde s břichem v průvodu
má k slzám asi spoustu důvodů

Má páter spoustu řečí latinskejch
a jak to bejvá vprostřed věty kejch
svíčkový báby už začaly štkát
a déšť šlehá faráři pod ornát

Dva metry pod zem král jde v klidu spát
a nikoho se nemusí už bát
do dálky traumarš vítr zahání
a umíráček hranu vyzvání